

# Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 29.01.1981, sp. zn. 5 Cz 34/80, ECLI:CZ:NS:1981:5.CZ.34.1980.1

**Číslo:** 42/1984

**Právní věta:** Aj v odôvodnení rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia možno pracovníka upozorniť na možnosť výpovede z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny podľa ustanovenia § 46 odst. 1 písm. f) Zák. práce. Ak rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia nenadobudlo ešte právoplatnosť do dňa, v ktorom bola pracovníkovi daná výpoveď, treba platnosť tejto výpovede posudzovať aj z toho hľadiska, či sa pracovník skutočne dopustil porušenia pracovnej disciplíny pred týmto upozornením a potom opätovne po tomto upozornení, obsiahnutom v rozhodnutí o uložení kárneho opatrenia.

**Soud:** Nejvyšší soud SSR

**Datum rozhodnutí:** 29.01.1981

**Spisová značka:** 5 Cz 34/80

**Číslo rozhodnutí:** 42

**Číslo sešitu:** 9-10

**Typ rozhodnutí:** Rozsudek

**Hesla:** Odpovědnost kárná, Pracovní kázeň, Rozhodnutí jiných orgánů, Výpověď z pracovního poměru

**Předpisy:** 65/1965 Sb. § 46 odst. 1 písm. f) 99/1963 Sb. § 247 odst. 3

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

*Č. 42/1984 sb. rozh.*

Aj v odôvodnení rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia možno pracovníka upozorniť na možnosť výpovede z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny podľa ustanovenia § 46 odst. 1 písm. f) Zák. práce.

Ak rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia nenadobudlo ešte právoplatnosť do dňa, v ktorom bola pracovníkovi daná výpoveď, treba platnosť tejto výpovede posudzovať aj z toho hľadiska, či sa pracovník skutočne dopustil porušenia pracovnej disciplíny pred týmto upozornením a potom opätovne po tomto upozornení, obsiahnutom v rozhodnutí o uložení kárneho opatrenia.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 29. 1. 1981, [5 Cz 34/80](#))

Žalobca uplatnil žalobou neplatnosť výpovede danej mu žalovanou organizáciou podľa ustanovenia § 46 odst. 1 písm. f) Zák. práce a tvrdil, že neporušil pracovnú disciplínu tak hrubým spôsobom, aby mu mohla byť daná výpoveď, a že nejde ani o prípad opakovaného porušenia pracovnej disciplíny.

Okresný súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu s odôvodnením, že žalobcovi bolo uložené už kárne opatrenie pre porušenie pracovnej disciplíny, bol v ňom upozornený aj na možnosť výpovede a napriek tomu opätovne porušil pracovnú disciplínu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, vyslovil neplatnosť rozviazania pracovného pomeru a zaviazal žalovanú organizáciu nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Konštatoval v dôvodoch rozsudku, že sa rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia nestalo ešte právoplatným a preto ho organizácia nemohla použiť ako podklad pre výpoveď podľa ustanovenia § 46 odst. 1 písm. f) Zák. práce; ani v ňom uvedené upozornenie na možnosť výpovede pri ďalšom porušení pracovnej disciplíny sa nedalo, podľa názoru odvolacieho súdu, brať do úvahy z hľadiska posúdenia existencie výpovedného dôvodu.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že týmto rozsudkom odvolacieho súdu bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny možno dať pracovníkovi výpoveď, ak mu už predtým bolo uložené kárne opatrenie alebo ak bol na možnosť výpovede aspoň upozornený pri predchádzajúcom porušení pracovnej disciplíny ( § 46 odst. 1 písm. f/ Zák. práce). Pokiaľ sa v citovanom ustanovení vyžaduje uloženie kárneho opatrenia, musí ísť o právoplatné rozhodnutie.

V danom prípade rozhodnutí o uložení kárneho opatrenia bolo nesprávne poučenie o opravnom prostriedku, podľa ktorého žalobca postupoval. Súdny obidvoch stupňov sa nezaoberali tým, či rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia bolo preskúmané iným kompetentným orgánom. Za predpokladu, že sa tak nestalo, bolo možné (vzhľadom na nesprávne poučenie o možnosti podať návrh na preskúmanie tohto rozhodnutia) napadnúť ho do šiestich mesiacov od jeho doručenia ( § 247 odst. 3 O. s. p.). Až po uplynutí tejto lehoty stalo by sa uvedené rozhodnutie právoplatným. Preto v čase výpovede danej žalovanou organizáciou 1. 6. 1979 nemohlo byť rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia (za predpokladu, že nebolo preskúmané kompetentným orgánom) ešte právoplatné.

Odvolací súd vychádzal preto v prejednávanej veci zo správneho záveru, ak konštatoval, že rozhodnutie z 29. 12. 1978 o uložení kárneho opatrenia, pokiaľ nebolo právoplatné, nemohlo byť podkladom pre výpoveď danú žalobcovi žalovanou organizáciou 1. 6. 1979 podľa ustanovenia § 46 odst. 1 písm. f) Zák. práce. Odvolací súd však nebral do úvahy ďalšiu dôležitú okolnosť, že totiž v dôvodoch tohto rozhodnutia bolo aj upozornenie adresované žalobcovi, ktorým mu organizácia pohrozila možnosťou rozviazania pracovného pomeru výpoveďou pri ďalšom porušení pracovnej disciplíny. Takéto upozornenie, hoci bolo uvedené v rozhodnutí o uložení kárneho opatrenia, treba považovať za samostatné, nezávislé na právoplatnosti či neprávoplatnosti rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia, pravdaže za predpokladu, že sa k nemu viaže aj konkrétne a preukázateľné porušenie pracovnej disciplíny. Preto prípadný beh lehoty na podanie návrhu o preskúmanie rozhodnutia, v ktorom toto upozornenie bolo uvedené, nijak neovplyvní možnosť rozviazania pracovného pomeru pri ďalšom porušení pracovnej disciplíny s odkazom na toto upozornenie.

Vzhľadom na túto okolnosť bolo povinnosťou súdov osobitne posúdiť platnosť výpovede aj z hľadiska tohto daného upozornenia za predpokladu, že žalobca sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny pred upozornením a opätovne aj po danom upozornení. Tomu nebráni ani skutočnosť, že organizácia kumulovala upozornenie s uložením kárneho opatrenia.

Preto odvolací súd mal pre prípadnú zmenu rozsudku súdu prvého stupňa hodnotiť aj z toho hľadiska platnosť či neplatnosť výpovede. Keďže tak nepostupoval, porušil zákon v ustanoveniach § 6, § 120 odst. 1, § 132, § 153 odst. 1 a § 211 a § 220 O. s. p. v súvislosti s ustanovením § 46 odst. 1 písm. f)

Zák. práce.